

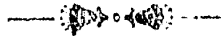
વાર્ષિક અનુક્રમણિકા

વિષય

પૃષ્ઠ

૧ નવા વર્ષનું મંગળાચરણ. (પદ્ય)	૩
૨ નવું વર્ષ	૨
૩ શ્રેષ્ઠ પુત્ર સુદર	૪-૧૭
૪ મુનિ. વસન્તવિજયછળી ઠા. હોનંતને સંપ્રેત દિવોપદેશ	૮-૨૩-૩૮
૫ બાળશુવ શિક્ષા શાંતક	૧૬-૬૦-૭૫-૮૭
૬ પ્રયોગાર્થે પશુવધ	૨૭
૭ વર્તમાન સમાચાર	૩૨-૬૪-૧૧૧-૧૪૪-૧૬૦-૧૮૧
૮ મનન ઉપદેશ (પદ્ય)	૩૩
૯ સકલપ કુટુંબકથા	૩૪-૫૦-૬૬
૧૦ માહ શું કરેછે?	૪૪
૧૧ નિતિપાઠ્યામૃત	૪૮-૬૨-૮૦-૧૦૮-૧૩૭-૧૪૨-૧૭૪-૨૦૬
૧૨ ધ્યાની મહિમા (પદ્ય)	૪૮
૧૩ વિવેક શું સમજાવેછે?	૫૫
૧૪ મહારથી વિકારીયાની કાયમક બુઝીલી	૬૧
૧૫ લાવરૂપે વૃક્ષ (પદ્ય)	૬૧
૧૬ મનોરુ	૧૩૫-૧૮૩
૧૭ વિલાસના	૭૮-૧૦૪-૧૩૭-૧૫૫-૧૭૧
૧૮ પુર્યપણ પ્રજાથી જુસારો	૮૭
૧૯ શ્રી પદ્મગ્રંથુ જિન રતુતિ (પદ્ય)	૮૧
૨૦ પાંચ પુર કથા	૮૨-૯૮
૨૧ શ્રી લેનથી પ્રસારક સમાના નિયમોમાં વૃદ્ધારો	૯૩
૨૨ માહરૂપી રીંગર (પદ્ય)	૯૭-૧૨૯-૧૪૫-૧૭૭-૧૮૩
૨૩ ભાવનગર રમારને માનનાર આપવાનો મેળાવડાના દેવાલ	૧૧૩
૨૪ લક્ષ્મી સમાય (કથા વૃદ્ધા)	૧૩૭-૧૪૧-૧૪૧-૧૭૮
૨૫ મનિવનના વિદાર્થી યાત્રા	૧૫૨
૨૬ લોક રસવા	૧૬૮
૨૭ જોવા લક્ષ્મી (પદ્ય)	૧૭૩

२८ रा. रा. मण्डीवाछ नबुवाछ नेवापांतरःसणभी लवना	१८३
२९ भरडीना छिपदव	१८९-२०२
३० भावनगर नैन कुवेरन्टाछन केम्य	१८८
३१ कुवेरन्टाछन छिपदवी छिपदता चित्रादे	१८९
३२ श्री गोद (कथा पडत)	१८८
३३ पन तिथिनी ज्ञानज्याय.	२००
३४ पाठकुनो संघ. जने श्री पृथ्व	२०४

वसंत तिलका.

एताञ्च सद्रसभरात् विविधानिर्वधान्
 सद्धर्मबोधरसदान् सुखदान श्रुतीनाम् ।
 हर्षमदान् सुविदुषां समभर्षिणां च
 प्रोक्तास्य वर्षकमिदं परिपूर्णमासीत् ॥१॥

JAIN DADMA PRAKASHA.

प. १३ मु. संवत् १८१३ ना वैशाख शुद्ध १५ त्थांके १ ले।

माहिनी

मनसि वचसि काये, पुण्य पीसूपपर्णा, ।

स्त्रिभवनप्रपकार श्रौणभिः मिणयंतः ॥

परमणपरमाणन, पर्वती कुल नित्यं

निज हृदि विकसेतः संति संतः किंन ॥१॥

प्रमद कर्त्ता.

जैनधर्मप्रचारकसभा

भावनगर.

सं १८१८

सं १८६६-१८६७

अमदावाद—प्रकाशक वरदासजी मल्लिकार्जुन प्रसादजी
नानुभाई स्वामीजी चारुवर्णीयाजी छापी प्रसिद्ध कथ

मूल्या पयसि ३१) विप्रेय ननु नाना

छापी अंक अनेनामे आना

અનુક્રમણિકા.

વિષય	પૃષ્ઠ.
૧ નવા વર્ષનું મંગળાચરણ.	૧
૨ નવું વર્ષ.	૨
૩ એટી પુત્ર સુદર.	૪
૪ મુનિરાજશ્રી વલ્લભવિજયજીએ કાકતર દુનિમને લખે લેા લિતોપદેશ.	૮
૫ બાલજીવ શિક્ષા શતક	૧૬

ચોખાનીયું રખાવું મુકીને આશાતના કરવી નહીં.

આહકોને ભેટ.

મુનિરાજ શ્રીવૃદ્ધિચંદર્જી જન્મ ચરિત્ર.

ગયા વર્ષની ભેટ તરીકે નિર્માણ કરેલું આ ચરિત્ર હજુ તૈયાર થાય છે. છપાઈ બહાર પડેથી લવાજમ માકલનારા સર્વે આહકોને તરતજ રવાને કરશું માટે લવાજમ ના માકલ્યું હોય તેમણે તરતજ માકલાવવું ભેટના પોસ્ટેજ માટે અરધોઆનો વધારે માકલવો. તત્તી.

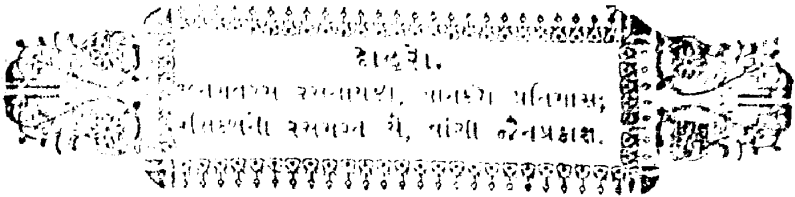
શ્રી ત્રિપષ્ઠિ શક્તિકા પુરૂષ ચરિત્ર.

વર્ષ કેળું

પર્વે કેળું અને ચોથું. કિંમત રૂાા પોસ્ટેજ સાથે ચેતરેલાખનો પહોંચો લોખાણી આંકે તેલાખ માસમાં બહાર પડશે. એ મથતી રસીકતા અનહક છે. વાંચશે તેજ અનુભવશે. કિં-
બનુના! તત્તી.

श्री जैनधर्म प्रकाश

JAINA DHARMA PRAKASHA.

पुस्तक १३ भुं.श.क १८१८. चैतर शुद्ध १५. संवत् १८५३ आंक १ सो।

नवीन वर्षनं मंगलाचरण.

৩৮৮.

જાપ જિના મંગલ દારી, શિવ સુખદારી બરા ધર્મ ધારી;

क्षेत्रं वृत्तन वर्णं, सुखं भोगक्षमं इत्येव विश्वशारी. ॥१॥

पञ्चमं निशुद्धं.

જે પૂર્વરૂપ પ્રગટી જગતમાં પ્રદર્શી,

आनंद रंग रसमां रसममे आसे;

આખંડનો^૧ થકી આખંડ મુગે સત્તાય,

आम्हो नवीन वॉ प्रभु ते सहाय. ॥२॥

આનંદ કંદ ગુણચંદ ચમોર સાર,

यारित्र यित्र रयना इर यित्रधारः

सर्वांग लेख दिशो यस्य सुभाषः

यांच्या नवीन वर्ग प्रश्ने ते सदाय. ॥३॥

୧ ଆମ୍ଭାପଣ-କ୍ରମେ.

૪૮

શ્રી જૈનવર્ગ પ્રકાશ.

પાના શોખીન હોય છે ત્યારે કેટલાક ઈર્ષ્યેષુ ઢળતા લખાણને પસંદ કરે છે પરંતુ શુદ્ધ જ્ઞાના ગ્જાન સાધેનું શસ્ત્રાક્રમ ઢળનું લખાણુ અને તેની અંતર્ગત રહેલા ઉપદેશનો સાર સમજવા અને અનુકરણુ કરવા માટે નાનું પણુ અસરકારક દષ્ટાંત જેમાં હોય એ લખાણુનુ પ્રશંસાપાત્ર છે.

અમે ઠરાવેલો નવા વર્ષના પ્રારંભનો દિવસ ચીવ શુદ્ધિ ૧૫ નો મહા મંગળીકકારી અને નિદ્ધયક્રના સેવનની વિશેષ તત્પરતા સમયનારો તેમજ શ્રીસિદ્ધાયણજીની માતાના મેળાનો પાંચ દોડગણુ ફળ આપનારો હોવાથી એ શુભ કાર્યમાં તત્પર થવાનું સમયન કરીને નવા વર્ષ માટે નિર્માણુ કરેલા નવીન વિષયને લક્ષ પૂર્વક વાંચતા સુશનન કરી તેનો પ્રારંભ કરીએ છીએ.

શ્રી પરમાત્મા નવીન વર્ષમાં જૈનવર્ગમાં સુખાકાની અને ધાર્મિક કાર્યની વૃદ્ધિ કરે અને સર્વત્ર શાંતિનો પ્રસાર કરે એવુ અમારી અતઃકરણુની પ્રાર્થના છે.

શ્રેષ્ઠિ પુત્ર સુંદર.

પાંચ ઇંદ્રિયોના વિષય બોગવતાજ માત્ર મધુરા લાગે તેવા છે પરંતુ પરિણામે અતિ દારણુ છે. તેથીજ વિજ પુરૂષોએ ક્રિયાક્રતા ફળ સદૃશ વિષયને વર્જ્ય કહ્યા છે. એવા વિષયને વિષે મધ્યમ વર્તોજ મોહ પામે છે, ઉત્તમ મોહ પામતા નથી. કેમકે અતિ વિવત્સ એવા શૈલેગમાં માણીજ ફસાય છે, બમર ફસાતા નથી. વળીએ વિષયો પણુ કુદિસન પુરૂષોનેજ પોતાને વશાત્ત કરે છે સત્પુરૂષને વશ કરતા નથી કેમકે ઇંદ્રિયગ્રન્થ સુખ તુરંજ અને ક્ષણિક હોવાથી તેને માતા પુરૂષો સુખમાંજ લેખતા નથી, તેઓ તો તાદિષ્ઠ એવું અનંત અને સાશ્વત જે મોહસુખ તેનેજ છદ્મ માને છે. મુખ્ય બુદ્ધિવાળા બાળકો જેમ પોતાની વિદ્યામાં રમે છે તેમ મોહાંધ પુરૂષો અસંત જુગુપ્સનિય વિષયરૂપ કદંબમાં રમ્યા કરે છે. મોહાંધ પ્રાણીજીવો દુખદાયક એવા વિષયો ધતુરો પીધેલા મનુષ્યને લોદમાં પણુ જેમ સુચરતા લાગે છે તેમ સુખદાયક લાગે છે. જેમાં ધણાકણે પણુ દુખ રહેલું છે અથવા જે સુખ ઘોડા કાળમાં નાશ પામે તેવું છે અથવા જેને અંતે મૃત્યુ રહેલું છે તેને સુખ કેમ કહીએ ? શાસ્ત્રકાર વિષ કરતાં પણુ વિષયને વધારે હાનીકારક કહે છે કારણુ કે વિષ ખાવાથી પ્રાણી એકાંતરત મૃત્યુ પામે છે અને વિષ શેવનથી અનાંતીવાર મૃત્યુ પામે છે એકેકે ઇંદ્રિયો વશ થવાથી પતંગ વિગેરે પ્રાણીઓ મૃત્યુ પામે છે તો જેઓ પાંચ ઇંદ્રિયોને વશ થાય તેઓ પંચતા (મ-

શ્રેષ્ઠ પુત્ર સુંદર:

૫૨

તુ) પામે એતો નિઘયજ સમજવો. ઇદ્રિઓના વિપવમાં આસક્ત થયેલાં મનુષ્યો આ ભવમાં ને પર ભવમાં મદાદરૂપ દુઃખ પામે છે તે ઉપર શ્રેષ્ઠ પુત્ર સુંદરનું દૃષ્ટાંત આ નીચે પ્રદર્શિત કર્યું છે તે લક્ષ દઇને વાંચો—

કલિંગ નામના દેશમાં પૌઠ પ્રાસાદની શ્રેણીઓવડે મંડિત સુવર્ણ ભરેલું સ્વર્ણપુર નામે નગર છે. તે નગરીમાં તૃપ અને અમાત્યાદિકને સંગત સુમંગળા નામે શ્રેષ્ઠી વસે છે. તે દાન, દયા, દક્ષતા અને દાક્ષણતાદિ ગુણોનું સ્થાન છે. તેને વિનય ગુણે ભરેલી અને ગૃહકારીમાં કુશળ તેમજ પ્રીતિનું પાત્ર જયાવળી નામે સ્ત્રી છે. તેમને યોગ્ય કળામાં પ્રવીણ, રૂપ અને સિંભાગ્યની ગતિ મુર્તિ હોય તેવી અને કામદેવના ગૃહતુલ્ય સુંદર નામે પુત્રી છે.

તે નગરમાં સુરસુંદર નામે એક ધીન્ને શ્રેષ્ઠ વસે છે, તેને સુંદર નામે પુત્ર મહારૂપવંત છે. તેણે એકદમ સખીઓના પરિવારે પશ્વરી સતી રાજ્ય માર્ગમાં આલી જતી સુંદરીને દીડી. તે વખતે તેને દેખવા માત્રથી સુંદર સ્મરના બાળુવડે વિધાઇ ગયો. તેથી તેને વિરે ભીન થયેલા મનવાળો તે સર્વ સ્થાનકે તેનેજ દેખવા લાગ્યો. છીછરા પાણીમાં જેમ માછલી તરફ જાય છે તેમ શાંતિ ન પામે તેમ જનોમાં કે એકાંતમાં કે જગતપણમાં કોઈપણ જગ્યાએ તે શાંતિ પામતો નહીં. તેના મિત્રો પાસેથી સુંદરની આવી અવસ્થા જાણીને સુમંગળા શેઠની પાસે જઈને સુરસુંદર શેઠે પોતાના પુત્રને માટે સુંદરીની યાચના કરી. કુળ, ધર, રૂપ, અને વર સંબંધી બીજી પરીક્ષામાં સુંદરને ગોઝવ જાણીને 'મેં સુંદરી તમારા પુત્રને આપી' જેમ સુરસુંદરશેઠે કહ્યું—એ બાબત સાંભળીને સુંદર સ્વસ્થ થયો.

તેજ નગરમાં દ્રવ્યાદિ સમૃદ્ધિ વડે કુળેર જંડારી જેનો અને ધણાં મનુષ્યોથી સંવાતો કુળેર નામે શ્રેષ્ઠ વસે છે. તેણે પણ સુરસુંદર શેઠને ઘેર આવીને શેઠ ન હોવાથી જયાવળીની પાસે પોતાના પુત્રને માટે સુંદરીની માગણી કરી. પ્રથમની દહીંદતથી અગ્નળી ગુણાવળીએ દ્રવ્યાદિ વડે મોટી સમૃદ્ધિવાળા એ શેઠની માગણી કમળ ગણી.

અનુક્રમે વિવાહ માટે નિર્માણ થયેલા દિવસે અને વર પોત પોતાના સ્વજન વર્ગ સહીત સુમંગળા શેઠને ઘરે એક સાથેજ આવ્યા. સરખા અભિમાની, સરખા સ્વજન વેલવવાળા અને સરખી કન્યાની આક્રમણશીલ તે અને શેડીઆઓ મહોન્યત દસ્તિની જેમ નિરંકુશપણે વર્તવા લાગ્યા. તેના સર્તક બાદ થઈને આવેલા સ્વામિ ભક્ત સમુદાય પોત પોતાના શેઠની

૬

શ્રી જીનધર્મ પ્રકાશ.

આજ્ઞાથી પરસ્પર યુદ્ધ કરવા લાગ્યા. “એક વસ્તુના અભિલાષી બે થાય
સાં એવુંજ પરિણામ આવે છે.” મહાજનના આગેવાન ગૃહસ્થોએ અનેક
યુક્તિઓ વડે બંનેને સમગત્યા પણ આલંકારની પ્રત્યક્ષતાથી એકે સમગત્યા
નહી અને યુદ્ધથી બાજી વળ્યા નહીં સુબટોનો જાંચકર સત્રામ સહજવારમાં
વધી પડવાથી સુમંગલ શ્રેષ્ઠિ ‘હવે શું કરવું?’ તેના વિચારમાં મુઠ
બની ગયો. વિચાર કરતાં એક માગં સુજ્ઞાથી તત્કાળ એક સારું બેટણું
લઇ પોતાના પરિવાર સાથે રાજની સમિતે ગયો અને બેટણું મુદ્રા પ્રણામ
કરી. પોતાની હાજીકન નિવેદન કરી. છેવટે ચિન્તી કરી કે “હે દેવ! કૃપા
કરીને તમે મારે ઘરે લગ્ન મંડપમાં પધારો. તમારા આગ્યા શિવાય એ બંનેના
કળાકનો ઉચ્છેદ થશે નહીં” પ્રભુ વત્સળ રાજને તે વાત કહ્યું કરી અને
તરતજ તેના મંડપમાં આવીને પદ્યંક ઉપર બેસે. સુમંગલ શ્રેષ્ઠિ પોતાની
પુત્રી રાજનો આગામી રાજને પગે પડી સર્વ મંત્રી તથા સામંતની સાક્ષીએ
બેઠ્યા કે, “હે રાજા! આ બંને વરમાંની આપનું ધ્યાન પડોને તે વરને
આ મારી પુત્રી પરણાવવાની આજ્ઞા કરો. રાજના આદેશમાં કોઇ આગત
જોવાની આજ્ઞામાં રહેતી નથી કેમકે આપનું કહેવું સર્વને સંમત છે.”

રૂપ, કાચકુચ અને સૌન્દર્યવર્ધે સુરંગનાને પણ જેણે શરમમાં નાખેલી
છે એવી શ્રેષ્ઠિ પુત્રીને જોઈને રાજ સ્મરજનરતા બાવપરણથી વ્યાકુળ થઇ
ગયો. તે કન્યાને પરણવાની પોતાના હાથમાં થયેલી પ્રત્યક્ષતા રાજને સુમં-
ગલ શેકને મુદ્રા ઉત્તર આપે છે—“હમણા અકસ્માત્ મહા વિપ્લવ એવી
ગતક પીડા મને ઉત્પન્ન થઇ છે. તેથી તેના બંધકુળાળને લીધે યુક્તાયુક્તા
પણના વિચારમાં હું મુઠ થઈ ગયો છું; તેથી કેને કન્યા આપવી યોગ્ય છે
તે હમણા હું કહી શકું તેમ નથી તેથી હજી તો લગ્ન આગરાવો અને બંને
વરને હમણા રજા આપો. મને આશામ થશે એટલે હું ચાલોગ્ય વિચાર કરીને
જે કરવા યોગ્ય હશે તે કરીશ.” આ પ્રમાણે કહી સેતે વિરાઈ રાજ પો-
તાના આચાર જીવનમાં આગ્યો. પરંતુ તદ્દગત ચિત્તવાળો રાજ સર્વજ સુ-
દરીનેજ જોવા લાગ્યો.

આ સર્વ વ્યાપારમાં શન્ય બનવાળો નિશ્ચળાત્મા રાજ સુદરીને સં-
ભારેને સતો ધ્યાનારૂઢ થોડી જેણે ગયો. સુદરી હાથમાં રહેલી હિતથી
નૃપતિને બીજા કોઈયુ કાર્યમાં રૂચી રહી નહીં. સર્વ દેવતાં કામદેવની મુ-
ખ્ય કહેવામાં આવે છે તે ગરબડી છે કારણ કે એક કાચુમાત્રમાં તેણે
આ રાજને ચિડા કરી નાખ્યો. કહ્યું છે કે—

શ્રેષ્ઠ પુત્ર સુદર.

૭

વિકલપાતિ કલાકૃશલં, હસતિ શુચિ પંદિતં વિદંવપતિ ॥

અવરપતિ ધીરપુરુષં, ક્ષણેન મકરધ્વજો દેવઃ ॥ ૧ ॥

“ મકરધ્વજ દેવ ક્ષત્રુમાત્રમાં કયા કુશળને વિકળ કરે છે, પવિત્રને હ-સે છે, પડિતો વિદ્યો છે અને ધીરપુરુષને તમાવે છે.”

સેવા માટે આવેલા મંત્રીએ રામની તેવા પ્રકારની સ્થિતિ જોઈને પુ-છ્યું કે “ હે સ્વામી ! આને તમે જાન્યતા કેમ દેખાઓ છો ?” રામએ કહ્યું કે “ હે મહામાતૃ ! કામદેવના પાપ વડે વિધિયોલા મને તે શ્રેષ્ઠ કન્યાનું આપના મ-રણનું શરણુ છે.” આ પ્રમાણે સાંભળીને સચિવ વિચરવા માગ્યો કે-કા-મીપુરુષેની દશ અવસ્થા શાસ્ત્રમાં કહી છે. ૧ નિતા, ૨ સંગમેચ્છા, ૩ નિ-શ્વાસ, ૪ જ્વર, ૫ દેહગાંદહ, ૬ જોગળાની આશ્ચિ, ૭ મુચ્છા ૮ જાનમાદ, ૯ પ્રાણનો સંદેહ, અને ૧૦ મૃત્યુ. આ દશ અવસ્થામાં રામ છઠ્ઠી અવસ્થાએ પડોંચી ચુકો છે તો હવે વધારે આગળ ન જાય તેટલા માટે હમણું હું એને આશ્વસનાં તો આપું. કેમકે પાણી વહી ગય પછી પૂત્ર બાંધેલો નકામો છે. આ પ્રમાણે વિચારીને રામ પ્રત્યે બેઠો કે-“ હે સ્વામી ! એ કાર્યનો આપણે હસાવ છે કેમકે મુનંગના શ્રેષ્ઠી અપણી આગમાં વળે તેવો છે. માટે હું હમણુજ તેને ઘરે જઈને તેને સામ વચનો વડે સમજાવીશ જેથી તે ઉદયો કરી ન થયો સતો પોતાની પુત્રી તમને આપશે ”

આ પ્રમાણેના વચનો સાંભળીને રામ કાંઈ સ્વસ્થ થયો અને બોલ્યો કે-“શુદ્ધિના સમુદ્ર સરખો તારા જેવો મંત્રી સતે શું કુળકામ્ય છે ? કાંઈ પશુ કુળકામ્ય નથી.”

શુભતિ મંત્રી સ્વામીના કાર્યમાં કલુષક થયો સતો ત્યાંથી શુભંગના શકને ઘરે ગયો. શ્રેષ્ઠિને અમુકવાનાદિ ક્ષિત્તવડે તેનો સત્કાર થયો. પછી અમાત્યે શ્રેષ્ઠિ પ્રત્યે કહ્યું “ હે શ્રેષ્ઠિ ! પતિજીને ક્ષિતકારક એવી મારી વાન તું સાંભળ. રામને જ્વરથી તમારી પુત્રીને બીધ છે ત્યારથી અહર્નિશ તેનુંજ સ્મરણ કર્યા કરે છે. અને રામ રૂપ સર્પના વિપવે-ગથી અન્ય ક્રિયા માત્રને ભૂતી ગય છે. તેમને તે વિપવેગના નિવારણની આ-પણી તુલ્ય તમારી પુત્રી જે નહીં આપો તો જ્વર કામદેવે કાવત્ર કરેલ અ-પરમારવડે રામ મૃત્યુ પામશે. અને રામ મરણ પામ્યે સતે નિસ્વામીક થ-યેલી પ્રગત સર્વત્ર વિનાશ પામશે. માટે હે શ્રેષ્ઠિ ! હવે તમને જે ઉચિત લા-ગે તે કરો.” શ્રેષ્ઠિ દીર્ઘ દષ્ટિએ વિચાર કરીને બોલ્યો કે “અદો અમાત્ય !

૮

શ્રી ગિતાનિલ પ્રકાશ.

અમારા પાણ્ય પાણ્ય રાજ્યને આપિત છે તો કન્યાની શી વાત ? માટે કુંજુ-
શીથી મારી પુત્રી રાજ્યને પરણાવીશ.”

મંત્રી આ પ્રમાણેના કિસ્સાથી બહુજી ખુશી થયો રાજ્યને જઈને
વાત કરતાં તે પણ્ય બહુજી હર્ષિત થયો. પછી માંધવે વિલાપે રાજ્યએ તરતજ
તેની સાથે પાણ્ય મહાણુ કર્યું. સુદરીના રૂપ લાવણ્ય અને સૌભાગ્ય વડે રાજ્યનું
મન તેમાં લીન થઈ ગયેલું હોવાથી રાજ્યએ તેને પોતાના સહય અંતઃપુરમાં
મુખ્ય પટરાણી તરીકે સ્થાપન કરી.

અપુર્ણ.

ડાક્ટર હોર્નલ સાહેબના મંગાવવાથી મુનીરાજ શ્રી વલ્લભ-
વિજયજીએ લખી મોકલેલ હિતોપદેશ.

॥ ઈમ્ ॥

હા. એ. એફ. રૂડોલ્ફ. હોર્નલ સાહેબ.

કલકત્તા.

ધર્મેલાબકે સાચા માણુમ હોવે આપકે તરફકા સમાચાર વશનજવાજી
હીરજીની મારફત માણુમ ક્રિયા. આપને પ્રથમ મંગવાએ મ્લોકકી પદ્મવ્ય સિ-
ખવાઈ સોભી માણુમ ક્રિયા. અગ્ય આપને ચૈતરબી સિખાનકી આહના કરી
સો અપની શક્તિકે અનુસાર સિખકે મૈને બેગનદૈ સો પદ્મવ્ય સિખનેકી
અગર સિખાનેકી તરદી લેની ચારબી મિરી આતકી જરૂર હોવે સિખ બેજે
મહી મુજે માણુમ હોગા સિખ બેગનુગા-છતિ-સંવત ૧૯૫૩ કાર્તિક કૃષ્ણ
એકાદશી. આદિલ વાર—

સ્થલા-ગુજરાંવાલા-પંજાબ-

શ્રીશ્રીમી ૧૦૦૮થી મહિજ્યાનાંદ મુરીશ્વરજી
આતમારાગજી મહારાજજીકા લખુશિખમુની
વલ્લભવિજય—

॥ ઈમ્ ॥

બુદ્ધેઃ ફલંતત્ત્વવિચારણં ચ, દેહસ્પસારં વ્રત ધારણં ચ ।

અર્થસ્પસારં કિલ્પાવદાનં, વાચઃફલંપ્રીતિકરંનરાણામ્ ॥

હિંતોપદેશ.

૬

અર્થ યુદ્ધિ, અર્થાત્ અક્ષ પાત્રેકા ફલ યકીદે, જો; તત્ત્વમા વિચાર કરના. પરંતુ હવે જાણ કરતી, છત્ર કપટ કરતા, જુદા તમસક પાત્રે ભેષ પાત્ર લેના, જુદી ગવાહી પૂરતી, પ્રપચ કરકે આપ સમ્યા પાત્ર જાના, પાપ કર્મ કરતેકી ઇચ્છા કરતી, ખીરકો પાપ કર્મ કરતેકી અક્ષ દેતી, કર-એક પ્રકારકે જોસે જોસે મંત્ર કાદનેકિ જસે જલુતે જલેકી હલ્લાહોવે. ઇ-લાદિ કાર્યોમે આપની અમૃત્ય યુદ્ધિ અરગ કરતી સો કુજ યુદ્ધિ પાત્રેકા ફલ નહીદે. કયોં કિ જૈરા યુદ્ધિ ખારગ કરતેનાલે જલતો ઇસ સંસારમે જલુત-હે, પરંતુ યુદ્ધિકો યથાર્થ કાર્યોમે અરચતે વાલે જલ યોદ્ધી માલુમ હોતેકે. કયોં કિ, યુદ્ધિ નામ જ્ઞાનકા હે, જૈાર જ્ઞાન તપકી સમજ જાતાકે જલ સલા સલકા નિર્ણય કરકે, હેયોપાદેય અર્થાત્ ત્યાગતે યોગ્ય જૈાર મહુષ્ય કે-રતે યોગ્ય વસ્તુકો જાણકે તિસ તિસકા ત્યાગતે જૈાર પરિચલકે કરે જાતકે મહ જલ ઇસતરે નહી કરેગા. તપતકે ઇસકો યથાર્થ જ્ઞાનની પ્રાપ્ત હુઆ નહી કહા જાયાગા. કયોં કિ શ્રી હુરિ ભદ્ર મુરિ મહારાજને શ્રી આચ-રચકે જુહુદ્ધિતિમે કહા હે. યતઃ ॥

તદ્જ્ઞાનમેવનમવતિ, યસિન્નુદિતેવિખાતિરાગગણઃ ।

તમસઃ કુલોસ્તિશક્તિ, દિનકર કિરણાગ્રતઃ સ્થાતુમ્ ॥૧૥

“સો જ્ઞાનકી નહી હે કિ જિસકે ઉદય હુએ રાગ, દેષ, મોહ, માયા, મમતા, ઇર્ષા, આદિ દીપે. અધેરકી કહાં શક્તિ હે ને સર્વ કે કિરણાં કે આગે રિયત હોવે?” જાવાર્ય યક હેકિ, જોસે સર્વકેકિરણાંકે પ્રકટ હોતેસે અધેરા નહ હોજાતા હે; તેસેકી જલકો યથાર્થ જાણપણા હોતી હે તો. તિ-સકે અંતઃકરણસે રાગદેષાદિની કમ કરકે હીન હીનતર હોકે આખિર સર્વથા નષ્ટ હો જાતે હે.

જલ ઇસ જલકો પૂર્ણ જ્ઞાન વિરાકો કેવલજ્ઞાન-અક્ષજ્ઞાન કહતે હે સો પ્રકટ હોતા હે. જૈાર જાતકે, ઇસ જલકો કેવલજ્ઞાન પ્રાપ્ત નહી હોતા હે તપતકે ઇસકી નિગમના મુક્તિની નહી હોતી હે.

મહ કેવલજ્ઞાન ઇસ જલકો કુજ પદારથોં નહી પ્રાપ્ત હોતા હે, કિંતુ ઇસકા અસલી સ્વરૂપકી જ્ઞાનમય હે. પરંતુ અનાદિ કાલસે આપ કર્મ કે પ ઉપાધિસે મલિન હુઆહુઆ હે. જોસે સીસેકો (દીપ્ત કો) જાણ આ જા-

૧૦

શ્રી દેવતાધર્મ પ્રકારા.

સી છે, અથવા લેસેં દુરત કે ખાણમેસેં બહાર નિકલા હીરા હૈ; અથ લેસ સીમેકી ઔર હીરેકી ગમક દમક કહીં અલી નહી ગમલે; કિંતુ છાછ ઔર મટીયાકીસેં આચ્છાદિત હુમ્મી હુમ્મી હૈ. જગ દિસી કારીગર કે હાથ લગકે રાખ આદિ મખારેમેં સીમેકો ઔર શાણુ ઉપર ધરાનેમેં હી રેકો સ્થાપ કરનેમેં અપના દે, તથા કિનારી ગમક દમક ખીચમેંબીસેં પ્રકટ હેતી હૈ, પરંતુ બહારમેં નહી આતી હૈ એમેંબી મસિજીવ રૂપ હીરેકો, કર્મ રૂપ મિટીકે લગનેમેં, દાસકી માન રૂપ ગમક દમક, આચ્છાદિત હુમ્મી હુમ્મી હૈ; સો, જગદીસિ સહુરૂપ રૂપ કારીગરકા મિથાપ હોનાદે, ઔર માન દર્શન આરિત રૂપ શાણુઉપર પ્રમા બનાતાદે, તજાબી મસિજીવ રૂપ હીરેકી કેળા માન રૂપ ગમક દમક, કર્મ રૂપ મિટીકે દુર હોને સેં, સ્વયમેવ પ્રગટ હોનાતી હૈ હીરેકી તરે પ્રમા વારતે પુરિયાનેકા કથાબી હૈ, તત્ત્વકા વિચાર કરના સો તત્ત્વ, ત્રીન તરેકા દે. દેવ (૧) ગુરુ (૨) ઔર ધર્મ (૩) મનિકા સ્વરૂપ શ્રી દેવતાતત્ત્વ વાદર્શમેં વિસ્તાર પૂર્વક હૈ.

દેહ, -શરીર પાતેકા સાર નહી હૈ, અપની શક્તિ કે અનુસાર વ્રત, નિયમ, પ્રસાધ્યાન, ધારણ કરના, કિંતુ કરતી કરતી, લગાછ કરતી, દુખી જીવકો મારના, શિકાર ખેડના, વિવેચ સેવન કરના, ઇન્દ્રિયોકો પોષના, પારણ સ્ત્રી ગમન કરતી, ઇત્યાદી કુર્મ કરનેમેં શરીર પાતેકાં સાર નહી પ્રાપ્ત હોના હૈ ઔર વ્રત ધારણબી પ્રાપ્ત મનુષ્યબી કર સકતે હૈ. ક્યોં કિ, ધર્મ કરનેકી સામગ્રી પ્રાપ્ત મનુષ્યોકો હી પ્રાપ્ત હોતી હૈ. યતઃ ૥

દેવા વિસયપસંધ્યા, ખેરદયા ણિચ્છ દુઃખસંમસા ।

તિરિયા વિવેકવિકલા, મળખાણં ધમ્મમામગી ॥૧॥

દેવતાપ્રાપ્તિ; વિગ્યામેલી લીન હોતેદે, નારકીકે જીવ નિરંતર દુઃખ કરકે સંતમ પીડીત હોતે હૈ, વિવેચ વિવેક વિકલ અર્થાત્ અન્ધે ખુદેથી સમજ સંદિત હોતે હૈ, પ્રસિદ્ધતે ધર્મ સામગ્રી કેવલ મનુષ્યોકેલી પ્રાપ્ત હોતી હૈ. એસા વિચારકે અપની શક્તિકે અનુસાર વ્રતદિ ધારણ કરકે મસમનુષ્ય દેહકો સ્થાપ કરતી ગાદિમે ક્યોં કિ મનુષ્ય જન્મ મસિ જીવકો બેઠે પુણ્યકે લક્ષ્યસેં પ્રાપ્ત હોનાદે એક વગતકા પ્રમા મનુષ્ય જન્મ નિષ્કલ બનાવે તો ફેર ઉસ જીવકો મનુષ્ય જન્મ પાના મુરિકલ હૈ તોબી, જે પ્રાણી મસિ મનુષ્ય જન્મકો પ્રાપ્ત કરકે નિરંતર વિપાતકલ હોનાદે ઔર ધર્મ કાર્યમે ઉચગ નહી કરતા હૈ સો બહુલાબી અનુચિત કાર્ય કરતા હૈ. યતઃ ॥

તે ધનૂતરું વર્ષાંતે મયને પ્રોન્મૂલ્ય કલ્પદુર્ગ,

ચિતારત્રમંપાસ્ય કાચશકલં સ્વીકુર્વતે તે જઢાઃ ।

હિતોપદેશ

૧૨

વિક્રીય દ્વિરદં ગિરીંદ્રમદ્દશં ક્રીણંતિ તે રાસર્ભે,

યે લઙ્ઘ્યે પરિહૃત્ય ધર્મપદ્મમા ધાવંતિ મોગાશયાઃ ॥૧॥

ને પ્રાણી પ્રાપ્ત હુએ ધર્મકો ત્યાગ કરકે ભોગકી આશા કરકે થીડ-
તે હે, અર્થાત્ ધર્મકો છોડકે ભોગોમે લીન હોતે હે, વે પ્રાણી અપમ નીચ
આર ગર્ભ હે. તથા વે કલ્પ વૃક્ષકો વિખાડકે અ ને જનનમે મૃતુકો જાડ
ગોવતે હે; આર ચિંતામણી રત્નકો ફેંકકે ધાતકા દુષ્કા; અંગીકાર કરતે હે
તથા મેર પર્વત સદશ હસ્તિકો વેચકે ગર્દભ (ગધે) કો ખરીદ કરતે
હે. છતાં કલ્પવૃક્ષ સમાન, ચિંતામણિ રત્નસમાન, આર હસ્તિ સમાન, કા-
ચકે દુકકે સમાન તથા ગધે સમાન કામ ભોગ હે. તથાચ ॥

સ્વર્ણસ્થાલે ક્ષિપતિ સ રજઃ પાદશૌર્ચ વિધત્તે,

પીયૂષેણ પ્રવરકરિણં વાહયસેવભારમ્ ।

ચિંતારત્રં વિકિરતિ કરાદ્વાયસોહ્યાયનાર્થે,

યોદુષ્માપં ગમ્યતિ મુખ્યા મર્ત્યજન્મપ્રમત્તઃ ॥૧॥

ને પ્રાણી ધર્મકરમેને પ્રગાદી હોકેઈસિ હુખ્રાય અર્થાત્ બે દુઃખો-
સે પ્રાપ્ત હોને વાગે મનુષ્ય જન્મકો વૃથા શુભાય દેતા હે, સો પ્રાણી એસા
કરતા હેકિ સોતકે ચાલમેં હુલ ગિટી યજતા હે, અમૃત કરકે પેર પીતા
હે, લાશી કે કપર લાડીયાં લાવતા હે, કાગકે હોડાવને વાસ્તે ચિંતામણિ
રત્ન ફેંક દેતા હે. ઇતિ ઇસિ વાસ્તે, ઇસ અમૃદ્ય મનુષ્ય જન્મકો પ્રાપ્ત કરકે
ધર્મ કરના યહી મનુષ્ય દેહકા સાર હે, યતઃ ॥

કિં પાણિના શરણમંગનવાતકેન,

કિં પાણિના પરચનગ્રહણાયતેન ।

કિં પાણિના પરચપ્રકુચલંપટન,

કિં પાણિના ગલ્લમૃદીતવનીપકેન ॥૧॥

“ એસે હાથ કરકે કયા કરના હે, ને શરણ આપે કી પાત કરે ?
એસે હાથ કરકે કયા કરના હે, ને પચમે ધનકે ચલાવ કરમેને ઉવમ કરે ?
એસે હાથ કરકે કયા કરના હે, ને પચમી રી કે કુચમે લંપટ હે ?
એસે હાથ કરકે કયા કરના હે, ને ગરીય બીખારીકા ગલા પકડતા હે ? ”
અર્થાત્ પૂર્વોક્ત કાર્ય કરને વાલા હાથ ગિસકા હોવે તિસ પ્રાણીમે કયા હે ।

१:२

श्री जैनधर्म प्रकाश.

कुछभी नदी. किंतु जिस प्राणीका हाथ इनकाँयोंके करने वाला होवे सो-
ही भूय है. तथाहि॥

देवपूजनरतः करो वरः, प्राणिनामभयदः करो वरः ।

निःस्पृहः परधने करो वरः, पात्रदानरसिक करो वरः ॥१॥

देव पूजने रक्त रंगे हाथ है सो श्रेष्ठ है; प्राणियों को अभयदान दे-
नेवाणा अर्थात् किसीकी श्वादे नदी पारनेवाला हाथ श्रेष्ठ है; पराये धनमें
निःस्पृह अर्थात् पराया धन नदी सेने वाला हाथ श्रेष्ठ है; सुपात्र साधु संत
बुद्धों व्यासे को दान देनेमें तत्पर जैसा रंगे हाथ है सो श्रेष्ठ है; अर्थात् पूर्वो-
क्त कार्य करनेवाला हाथ जिस प्राणिका होवे सोही पुरुष श्रेष्ठ है. और उस-
गुण्य देवका सार धर्मोन्मी पीया है. इसीकारते, दरअंक गुण्यने धर्मकरणी करके
अपने गुण्य देवका सार प्राप्त करना चाहिये क्योंकि इस संसार ३५ स-
मुद्रमें गुण्य जन्म पावना इस श्वादे दुर्लभ है. यतः॥

जन्मजरामरणजले, नाणाविहवाहि जलयराइने ।

भवसायरे अपारै, दुलहं खलु माणुसंजन्मं ॥ १ ॥

जन्म, जरा, मरण ३५ जन्म है जिसमें और अनेक प्रकारके शोचस्प
अनेक वरदायक श्रेष्ठों करके रंगे पारा दुर्लभ है, जैसे अपार संसार सागरमें
निश्चय ३५के गुण्य जन्म पावना दुर्लभ है. मदां संसारके समुद्रकी उ-
पमा दीनी है, सो जैसे समुद्रमें पहाड़ होने है जिसके सगणमें नाताही ध्वज होनी है,
जैसे संसार समुद्रमें अनेक धर्मगण गदा जारी पावत है, जिसके सगणों
धर्म श्रेष्ठों नाता गिराही इस रहती है. जैसे समुद्रमें नार पावत कदाही
होने है तैसे इस संसार समुद्रमें नार कपाय-कोय मान भाया सोय है; रंगे
इस श्वादे गुण्यगुण प्राणियों नष्ट करते हैं. जैसे समुद्रमें नारपावत होता है
सो प्राणियों भी वृत्ता है अर्थात् प्राणियों वृत्ता होता है तैसे इस संसार स-
मुद्रमें कागहेव है, रंगे दर अंक श्वादे वृत्ता रहता है. श्री निहमादित्य राज
का शास्त्र कर्तु इति कहा है —

शंभु सर्वं तु वरयो हृषीकेशगोनां,

येनाभिर्जनं सर्वं सृजत्कर्णदायाः ।

वाञ्छाममोत्तरत्रिपत्रिपत्रिवाय,

तस्मै नमो भगवते कमुमायुधाय ॥३॥

जैनधर्म के अंगोत्तर त्रिपत्रि करके पत्रिपत्रि जैसे निरा अंगवान् कागदेवके

दिनोपदेश.

१४

तां नमस्कारं होवेदि, निसं कामदेवने, महादेव, अस्मा, और विष्णुकीं, ६-
रिष्णु समान नेत्रवाली श्रीयोके घरके निरंतर नौकर बनाये." तथा ॥

एको रागिषु राजते प्रियतमादेद्दार्द्ध्यधारीहरो,

नीरागिषु जिनो विमुक्तललनासंगो नयस्मात्परः ।

दुर्वारस्मरवाणपन्नगविषय्यासंगमृगो जनः,

शेषः कामविह्वलितो न विषयान् भोक्तुं न भोक्तुं क्षमः ॥१॥

भावार्थ भस्मिका यह हैकि "रागियोंमें रागी ओक महादेवकी हैकि ने प्रिय-
तमा पार्वती के अपने आर्षियोंमें सदा किया फिरताहै, और नीरागीयोंमें
नीरागी ओक जिन अर्द्धतु भगवान् है कि जिसके परे और दाहकी स्त्रीके स-
गसे रहित नहीं है, और शेष नन्त संसारी छव है सो प्रायः कामदेवके
आशुष्य सर्पके विषसे मृग्य हुआ हुआ विषयोंके भोगनेकी सगर्थ नहीं
है, और विषयोंके त्यागन करनेकी सगर्थ नहीं है, किंतु कामदेवसे वि-
ह्वलनाका प्राप्त होता है," तथा

संसार तव निःसार, पदेवी न दवीयसी ।

अंतरा दुस्तरा न स्यु, यदि रे मदिरक्षणाः ॥१॥

"रे निःसार संसार! यदि तेरे मध्यमें दुस्तर स्त्रियां न होवे तो तेरा
मार्ग अति दूर नहीं है; अर्थात् संसार के दुःखोंमें झूठके मुक्तिको प्राप्त होना
हकिन नहीं है, परंतु स्त्रीके अर्थात् कामदेवके सत्पणसे हकिन हो गया है," अति.

तथा इस संसार समुद्रमें पांय छद्रियों के विषयस्व पांय तरकर है; जो
इस छवके धर्मस्व जहाजको फाडते हैं, और स्त्री पुत्र धन आदि पदार्थों के
पर मोह (मोह) करना, सो राग इस छवके गर्भमें रस्ता धावना है; अर्थात्
रागस्व फारीमें दूसा हुआ यह छव, संसार समुद्रको नलही तर नहीं सकता है.
तुम्हा—बोना, दर्योंके तरनुकी अभिधापा करनी सो इस संसार समुद्र-
में तरग पाणीका भोजा है; जिसमें यह संसारी छव, पदा जाता है; अ-
र्थात् नृकाके सत्पणसे परम काये नहीं कर सकता है. यतः ॥

तेनाधीतं श्रुतं तेन, तेन सर्वमनुष्ठितम् ।

येनाशाः पृष्ठतः कृत्वा, नैराश्यमवलंबितम् ॥१॥

"निराशनेकी अध्ययन किया है, निरसनेकी अवश्य किया है, और तिसनेकी
सर्व अनुष्ठान किये है, जिसने जोसना अर्थात् तुम्हाको पीठ देके अर्थात् छोडके
नैराश्यको अवलंबन किया है; अर्थात् सनेप धारण किया है."

१४

श्री जनधर्म प्रकाशः.

तथा धस संसारश्च समुद्रो मां अहंकारश्च, ईनाञ्ज है, ने धम
मानुषानश्च प्राण्डि जियाड देना है. कयोकि गान्दी अहंकारी पुण्यवी धर्मो
नुष्ठान नही कर सकता है. सतः ॥

औचित्याचरणं विवृणोति पयोवाहं नभस्तानिव,
मध्वमं विनयं नयत्पद्मिरिव माणस्पृष्टा जीवितम्पू ।
कोत्तिकैरविर्णी मत्तमज इव प्रोन्मूल्यत्यंजमा,
मानो नीच इवोपकारनिकरं हंति त्रिवर्गं नृणाम् ॥१॥

“जैसे पवन गेवडा नष्ट करता है तैसे गान-नयन-अहंकार औचित्य करने
गोत्र आचरण नाश करता है; जैसे रज प्रक्षिप्तोंके अन्वितनाश नाश करता है
तैसे गान, विनयका धस करता है; जैसे गदोनभस लक्ष्मी, कमलको शिघ्र
उखाड देवे है, अर्थात् नष्ट कर देता है; जैसे नीचा कृत्स्न दुष्ट, उपकार के
समूहकाही नाश करता है, तैसे गान, पुण्य के तीन वर्गको अर्थात् धर्म,
अर्थ, कामको नष्ट कर देता है.” इति.

तथा धस संसार समुद्रो, गौरीवी वक्ष इत्येवमि रज ज पर्व है,
जिसमें यह संसारी ज्ञान, अनादि अवका अवश्य करता है; तथापि यथाव-
त् धर्म ध्यानके बिना धस ज्ञान संसार समुद्रमें निक्षेपना नही होता है,
धस वारते धस अनुप्य वल्लभको प्राप्त कर के जो ज्ञान धर्म ध्यान करेगा
सोही ज्ञान कम करके संसार के दुर्गमोंमें छूटके मुक्तिको प्राप्त होगा, कयोकि
धर्मही धस ज्ञानको साधक है; और नही. सतः ॥

“धर्मः स्वर्गपुरीगतौ सुतरगो धर्म सभामंदनं,
धर्मः सचसपागमे सुमहजः कर्मारिदुर्गे गजः ।
धर्मो दुर्जनदंद्शुकदमने स्यादैनतेयस्तथा,
धर्मः केवलमात्मसौख्यकारणं सद्भवन्नाभः पुनः ॥१॥

“ धर्म जो है सो प्राण्डि स्वर्ग पुरी-देव लोक नगरीमें लगे गौरे स-
मान है; अर्थात् जिसके पास अन्धकार तेज- अनिष्टता होता है सो
अपने मन छिन्न नगरमें निक्षेपयताओं जैसे पड़ने जाता है, तैसे
जिस प्राण्डि स्वर्गपुरीमें वनोदा भवता होवे सो प्राणी धर्म रूप गौरे के
प्रभावसे निक्षेपय होके पड़ने सकता है. धर्मही प्राण्डि सभागों में

द्वितीयोपदेश

१५

करता है; अर्थात् सभा आदि सङ्गठन पुरुषोत्तम धर्म के प्रभावसे ही, प्राणी स्थावर सत्कार प्राप्त करता है। शत्रुओं के समागममें भी धर्मही अधिक होता है; अर्थात् जैसे भाग्य आपन भाग्यही रक्षा करता है, तैसे शत्रु आदि के कष्टमें धर्मही भाग्य के सदृश रक्षा करता है, कर्म शत्रु रूप गड़के दावने में धर्म ही सभान है, दुर्जन रूप सर्प के दमन करनेमें धर्म गज सभान है, और केवल आत्म साध्य करनेमें धर्म श्रेष्ठ रत्नकी प्रतीति सभान है; अर्थात् जैसे किसीने यितानाष्णि रत्नका साज पहनें, अन्धरे उससे प्रभावसे सांसारिक सुख प्राप्त, होनेसे धन उससे असह्य आत्मिक सुख प्राप्त होता है। अर्थात् केवल ज्ञान प्राप्त करके, आष्ट कर्मों पर करके, यदि धर्म के प्रभावसे ही मोक्षका प्राप्त होता है। और जन्म, मरण, मरण, योग, शोक, आदि व्यवसायों में छूट जाता है। तथा फिर उस अवकाश सत्कारमें परी-अमृत वा जन्म नहीं होता है। किंतु सिद्ध हुआ पीछे सदाही आत्मिक सुखमें लीन होता है। यतः॥

दग्धे बीजे यथात्थं तं, प्रादुर्भवति नाकुरः ।

कर्म बीजे तथा दग्धे, नारोहति भवांकुरः ॥१॥

जैसे बीजके जल जलनेसे फिर आकुर पैदा नहीं होता है, तैसे ही कर्म रूप बीजके जल जलनेसे संसार रूप आकुर पैदा नहीं होता है, कर्म या स्ते कर्म बीजके जलानेका उद्यम ही करना चाहिये। किन्तु प्रायः मनुष्य जन्म सिन्हाप नहीं हो सकता है; धन वास्ते, यथा शक्ति धर्ममें उद्यम करके धन मनुष्य होकर सफल करनी चाहिये। क्योंकि धन दुर्लभ मनुष्य जन्मको प्राप्त करके भी जिनके संसारि छा, यथार्थ सार्थ व्यवसाय कथन करा हुआ धर्म प्राप्त नहीं कर सकते हैं। यतः॥

“कुपोह गिच्छामि निवेगजोगत, कुसन्धयामंडिविमोहियाजया ।

नसदहंते जिणनाहदेमियं, चयातिवाहिं पुणकेई पावियं ॥१॥

“कुपोह, गिच्छाम, अग्निनिश आराधय, धनके जोगसे अर्थात् संनियमों कुशास्त्र और पापछिना करके निमेषित दुष्मे जल; रागद्वेषादि अंत-रंग शत्रुओंको उद्यतनेवाले ऐसे जल अर्थात् व्यवसाय कथनकरा धर्म सत्य तो नहीं है; अर्थात् सत्य धर्मके उपर यकिन निश्चय धारण करने नहीं है। यदि धारण करली लेने है तो पूर्वोक्त सत्योंके निश्च-नोंसे सत्य धर्मका त्यागन करदेंगे। अंतर्ग अंधान अशायर न होने-से, धन वास्ते मनुष्य जन्म पाके सदृश जोग गिच्छनेसे अंतःकरणको शु-

૨૬

શ્રી જીવન પ્રકાશ

૬ કરકે ધર્મો આશ્રિ (દાહ) મનનને પરિમિત કરતા આદિને
દાહ દાહને ઔર કસકે અંતરથી મનનને મન કચિ હેલી આદિને
દિએ ચૂબકે બહાણ કરોવાથી સીધી તરે. આ

ને દક્ષિત આ પ્રમાણે.

બાલ જીવ શિક્ષા કાતક.

(આનુસંધાન પુત્ર ૧૨ ના ગ્રંથ ૧૫૬ થી.)

ત્રણ તત્વમાં દેવ, ગુરુનું સ્વરૂપ જ્ઞાનના પદ્ધતિ દ્વારા મનનું સ્વરૂપ

સ્વાદ્વાદ જામે લાયો, પૂર્વોપર નિર્માણ;

દયાનિશાળ વ્યવહારપર, વસ્તુ શોધ અગાધ.

સર્વજ્ઞ વાપિત ગુણમદી, નય પ્રમાણ અરોધ;

એ આગમોક્ત ધર્મને, એવી આતમ શોધ.

જે ધર્મમાં (ધર્મ શાસ્ત્રમાં) સ્વાદ્વાદ (કથયિત નિત્ય, કથયિત

સર્વ પદ્યોનું સ્વરૂપ) ભરેલું છે, પૂર્વોપર આધન આને એવા જેમાં

છે, વિશાળ દયા જેમાં પ્રાધાન્ય છે, શદ વ્યવહારમાં તત્પર જેને

છે અને જેમાં વસ્તુ (પદ્યો)નો શોધ અગાધ-પ્રમાણ ભરેલો છે.

વળી જે ધર્મ સર્વગનો કરેલો છે, ગુણ માનવી પૃથ્વી (ભૂમિકા-જી

સ્થાન)રૂપ છે. અને સર્વ નય તથા પ્રમાણોવડે જેનું રૂપન થઈ શકે

નથી એવો આગમ (આપ્ત પુરૂષ કથિત શાસ્ત્રો)માં કહેલો જે ધર્મ

સેવન કરીને હે શિષ્ય ! તારા આત્માની શોધ કર-તેનું સ્વરૂપ વિચાર

વાતો એવા આગમોમાં કહેલા ધર્મોવડે તારા આત્માને નિર્મળ કર,

હવે તે ધર્મના બેઠ જ્ઞાને છે.

મુનિ ગૃહસ્થનો નેય છે, સર્વ માનવ પરિહાર;

મુનિ ધર્મ અંગીકરી, શિષ્ય લેલો બચપાર.

તે ધર્મતા મુખ્ય બે પ્રકાર છે. મુનિના ધર્મ અને ગૃહસ્થનો ધર્મ

સર્વ પ્રકારના પ્રાગુનિષાતાદિ સ્થાન જોખનો વીકરણ થોળે પરિહાર

૩૫ મુનિ ધર્મને અંગીકાર કરીને આલો બન્ય પ્રાણીઓ ! તમે શિ

સંસારનો પાર પળો. જ્ય પર્વેજ ને પ્રકારના ધર્મમાં અગાધો પ.

વાનો કહીયુ માર્ગે તે મુનિ ધર્મ ને ધર્મને તે શિષ્યોને મોક્ષમાં પહોંચા

છે અને ગૃહસ્થ ધર્મ સરસ માને છે પરંતુ તે વિષયે મોક્ષમાં પહોંચાડનાર
આપણે.

લવાજમની પદ્યો.

શા. ગુહા જસા
શા. નમુલાઈ માજીકયદ
શા. સુતાગયદ રતનયદ
શા. વસ્તાગય સાકળયદ
શા. મંગળાઈ મોતીયદ
શા. ઊંટાલાઈ ત્રીલોખનુદાસ
શા. છ નાલાઈ હકમયદ
પારેખ ત્રાલોખનુદાસ કેશવજી
ગોંધી સુતાગયદ રતનયદ
દેહ પદીયદજી પચ્છસામજી
શા. રતનશી ભારમણ
શા. ઉભાયદ સુલાગયદ
શા. મુગજીભાઈ ખીઆશી
શા. પોપટલાઈ જોશગયાઈ
શા. ફતેચદ મલુકયદ
શા. સુલાગયદ લક્ષ્મીયદ
શા. વર્ધમાન ડોસા
શા. મને હરખલ દદા
શા. સરપયદ તારાયદ
શા. અમીયદ સરખનદ
શા. પોપટલાઈ મુનીલાલ
શા. રવચદ વીચયદ
શા. વાંડીલાઈ જોલાઈ
શા. મંગનલાલ અમથાયદ
શા. વરાનજી સરખજી
શા. દેવકરમુ જોગયદ
શા. મોતીયદ દીપનદ
શા. સુતાગયદ ફતેચદ
શા. મેરનલાલ મોતીયદ
શા. મુનમયદ વેલાજી
શા. મુનમયદ કરવુનયદજી
શા. શાળાગયદ માજીકયદજી
શા. કુસયદ જુગાજી
શા. શાળાગયદ તામજી
શા. દામશી અમચયદ
મેતા આશારગ લીલાયદ
શા. ગોકળ હંસરાજ
ભાવસાર પીતાંજીર ભવાન

૧-૨ શા. મંગળાસ સિતમય
૫-૧૫ શા. મેલા રંગજી
૧-૦ શા. મંગળાસ મંગળ
૧-૩ શા. મેલા પીરો
૧-૫ શા. દલીપદ પીરો
૧-૬ શા. સરખયદ દીપ
૧-૭ શા. લક્ષ્મીયદ ખી
૫-૧૫ શા. મેલા મંગળ
૦-૧૩ શા. ખીમા દીપ
૦-૧૩ શા. દાવ દરખા
૧-૬ શા. ગોંધ મુગજી
૧-૬ શા. દામા મારા
૧-૬ શા. સુતા જોશી
૦-૧૬ શા. માવજી તમજી
૧-૨ પારેખ. લખજી મેલા
૧-૩ શા. દીપચદ મંગળજી
૧-૭ શા. શાળાગય
૧-૬ શા. દલીપદ જોશી
૩-૬ શા. આશાયદ ખુલાસય
૩-૬ શા. મુગયદ સમજી
૩-૬ શા. દોશી જોશીજી મેલાજી
૩-૬ શા. રતનશી ગુહા
૧-૫ શા. દીપી દુરા ખીમા
૧-૬ શા. ખીમા પંચામુ
૧-૬ શા. કાળા ગુહા
૧-૭ મેલા મંગળયદ મંગળજી
૧-૧૨ શા. પાલા પાતાયદ કાળા
૧-૮ શા. મેલન જુગ
૧-૫ શા. માજીકયદ રંગા
૦-૬ શા. હમણા મેલાજી
૧-૩ ગોંધી જોશી પીરા
૧-૩ શા. મેલનલાલ સાકળય
૧-૭ શા. કુલકયદ માજીકયદ
૧-૭ શા. સમજારમ કુલકયદ
૧-૬ શા. પોપટલાઈ હરજીવન
૭-૨ મેલા લખજી પીતાંજીર
૧-૦ શા. તારાયદ શામજી
૪-૧૫ શા. અમીયદ સાકળયદ

- १-० वीरा प्रोडा नारय
 १-३ शा. छिद्रालाल होलतगम
 १-३ शिद्र दीपयंद गाणिकयंद
 १-३ शा. गोहदननाथ मेतीयंद
 २-१२ शा. छगन कस्तुर
 १-८ शा. धरमयंद तारायंद
 १-६ शा. लक्ष्मीयंद गोपीयंद
 १-३ शा. रामल मुजठ
 २-६ लक्ष्मण गोपाणदास
 २-६ होला नरशीलाय नाथ बाध
 ४-१२ शा. लक्ष्मण सपयंद
 १-११ शा. वरमनादास मुजठदास
 १-६ शा. प्रतापयंद लक्ष्मण
 १-३ शा. सुनीलाल लक्ष्मण
 १-३ भाग्यर छगनल सुनीलाल
 ०-६ शा. हंससुण हेमयंद
 १-३ शा. करमयंद मुजठ
 २-६ देसी छगनलाल शीतलाल
 ४-१२ शा. मनसुण दामोदर
 १-५ परी, व्यायंद नगयंद
 ८-१० शा. मन्मथल दुलभनाथ
 १०-११ शा. कस्तुरयंद दुलभनाथ
 २-१ शा. प्रेमयंद करशनदास
 ०-१२ शा. कस्तुर भगवान
 १-३ शा. सुनीलाल क्षीरयंद
 १-६ शा. श्यामाध दत्तपनगाध
 ४-१२ शा. गोपाणयंद लक्ष्मीयंद
 ३-४ शा. गोहदननाथ गोपीयंद
 १-३ शा. व्यायंद नगयंद
 २-६ शा. नवीनदास नगयंद
 ०-६ शा. वीरयंद नगयंद
 १-० व्यायंद सुनीलाल क्षीरदास
 १-३ शा. गरुड गोहदननाथ
 २-६ शा. गोपाणयंद मेयरदास
 २-१२ शा. गोपाणदास मेयर
 २-६ शिद्र गोपाणयंद क्षीरयंद
 १-२ शा. क्षीरयंद वेलाठ
 ३-६ शा. कस्तुरयंद गोपीयंद
 २-८ शा. लक्ष्मण कस्तुराध

- १-५ शा. क्षीरनाथ राययंद
 २-६ शा. तापीदास प्रेमयंद
 २-६ शा. दिनमयंद दयायंद
 ५-१५ शा. मन्मथल मुजठयंद
 ४-१२ शा. गाणिकयंद भगवान
 ३-६ शा. कस्तुरयंद क्षीरयंद
 ५-१५ शा. दीपयंद क्षीरयंद
 १-३ शा. क्षीरयंद मेदनदा
 ३-६ शा. तासयंद क्षीरयंद
 २-७ शा. गोपीलाल क्षीरमाध
 १-३ शा. सुरयंद भगयंद
 १-१ शा. कस्तुरयंद लक्ष्मण
 ५-१५ शा. क्षीरयंद लक्ष्मण
 १-३ शा. छगनलाल श्यामाध
 १-३ शा. नानयंद क्षीरयंद
 २-७ शा. वनगाणी देवयंद
 ३-६ शा. नंदलाल परमनाथ
 २-७ शा. तारायंद भगयंद
 ४-१२ शा. क्षीरलाल मेजभयंद
 ४-१२ शा. भुजयंद क्षीरयंद
 २-७ शा. नगयंद मेयरदास
 १-३ शा. पानायंद कुंभरदास
 १-३ वकील मुजठयंद यलमुजठ
 ७-२ वकील लक्ष्मणलक्ष्मण
 ४-१२ मेता भुजयंद अमयंदा
 ०-४ शा. शिद्रनाथ छगनदास
 ४-१० शा. क्षीरयंद वीरयंद
 १-१ शा. नवीनदास नाथनाथ
 १-४ शा. नगयंद मुजठ
 १-३ गोपाणयंद दिनमयंद क्षीरयंद
 १-३ शा. पानगठन परमनाथ
 १-० शा. श्यामाध नाथयंद
 १-३ शा. क्षीरयंद क्षीरयंद
 ०-१२ शा. परमनाथ नगयंद
 १-३ शा. भगयंद नगयंद
 २-६ शा. भगयंद सुनीलाल
 १-३ शा. भगयंद नगयंद
 १-२ शा. भगयंद नगयंद
 १-३ शा. भगयंद नगयंद

बाकीनी पहिलीया आगता अकमा आगशु.